

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

NR 1

NOVEMBER 1960

ÄRGÅNG 1

”De som voro redo gingo in!”

Arne Imsen

Jesus skall komma igen, och tidstecknen säger oss, att vi står inför denna tidsålders avslutning. Snart skall ”Herren själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes. Och så skola vi för alltid vara hos Herren”. (1 Tess 4: 16—18) Församlingen, Jesu Kristi brud, skall, eskorterad av himmelska furstar och väldigheter i hast evakueras från jorden för att träda fram inför Gud på Sions höjder. Är du redo för uppbrott?

Jesu Kristus, vår himmelske brudgum, skall till de himmelska härskarornas jubelrop föra en jungfrueligt ren och obesmittad brud in i festsmyckade bröllops-salar. Ingen synd kommer in där. ”Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck och skrynka och annat sådant. Fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig.” Många kristna bekännare tycks icke ta denna sak så allvarligt, och de ger därvid tillkänna, att de icke är med i brudeskaran. Om församlingen är bruden, så måste varje sann kristen vara en brudesjäl, och för en

sådan framstår det alltid som en livsnödvändighet att leva och verka som om varje dag vore den sista. Eftersom hon har mött denna omätliga kärlek från brudgummens sida och svarat ja till honom, är det angeläget för henne att undvika allt som kan störa denna innerliga gemenskap. Jesus skall hämta en brud, som icke lever i flirt med världen utan i uppriktig trohet mot honom under trolovnings-tiden. Hur har du det? Lever du kvar i den första kärlekens intima gemenskap med Jesus? ”Jag har trolovat eder med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru. Men jag fruktar, att såsom satan i sin illfundighet bedrog Eva, så skola till äventyrs också edra sinnen fördärvas och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus.” (2 Kor 11: 2—3)

Varje kristen som i sitt hjärta ger rum för världen och dess väsende, lever i andlig otukt, och varje församling som låter världsligheten tränga in i sin mitt, blir en karikatyr av Kristus och förvandlas successivt till en avläggare av den stora Babylonsskökan. Församlingen skall icke bestå av ljumma kristna. Gör hon det vilar Jesu

dom över henne: ”Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun.” (Upp 3: 16) En sådan församling äger icke något existensberättigande om hon icke gör bättring och omvänder sig, till vad pris det än må kosta. Vill hon icke göra det återstår endast ett alternativ för den själ, som icke vill stödja skökoväsendet: ”Vänd dig bort ifrån sådana.” Världens vänskap är Guds ovänskap. Den som lever i ett sådant tillstånd blir ohjälpligt kvar då Jesus kommer.

Det gäller att i tid verkligen se om sin lampa. Finns det olja i både kärl och lampa? Överensstämmer liv och bekännelse? Bor Anden i din kropps tempel?

Då Jesus kommer hämtas alla de som är redo. Han kommer icke att söka upp någon församlingsföreståndare för att se vilka som är med i matrikeln. Ej heller kommer han att fråga om du har medlemskort, som är utfärdat av någon kyrka. Endast om ditt namn står skrivet i Livets bok kommer du att få vara med, när bruden lyftes från en skräckslagen värld. ”Sök Andens olja nu min vän och redo stå för brudgummen!” Herren vill frigöra dig så du kan bli till största möjliga välsignelse och hjälp för sargade själar i denna ångestfyllda tid.

Werner Sällström

EVIGT LIV

Upptaget under möte i Kumla.

Det är evigt liv att känna den ende sanne Guden och den han har sänt. Det är icke endast ett kort liv här nere. Halleluja! Jag känner att detta liv leker och sjuder i mitt inre. Pris ske Gud! Jag upplevde det livet den 25 januari 1922 i en missionskyrka i norra Hälsingland. Jag fick så mycket av detta liv, så jag behövde inte mat och sömn på tre dygn. Gud fyllde mig med sitt underbara överflödande liv, och jag var som i hänryckning, så jag hade icke behov av mat och sömn. Ändå arbetade jag hos en grinig och elak bonde. Men det är underbart att uppleva det eviga livet. Pris ske Gud och Lammet!

Du kan vara säker på att det hade yttringar också. Jag minns när jag kom hem till barndöparna, som jag bodde hos. De skulle också vara religiösa. "Här skall prisas Gud!" ropade jag, "ty nu har Herren mött med mig och frälst min själ!" Jag fick dem på knä en gång, men sedan var det stopp, eftersom jag prisade Gud för högt. Det blev för kraftigt för dem. Men jag hade övergått från döden till livet. Det står i efesierbrevets andra kapitel, att han har gjort oss levande, oss som var döda i överträdelser och synder. Nu har han gjort oss levande. Halleluja! Och sannerligen, de som kommer inom dessa väggar skall snart få klart för sig, att vi är levande. Ära vare Gud, vi skall leva ännu mera! Vi skall leva i Kristus, så att en värld i synd och överträdelser kommer till besinning, blir väckt, börjar söka vid samma livskälla och får uppleva samma underbara och härliga livskraft.

*

Profeten Hosea säger: "Låtom oss lära känna Herren, ja, låtom oss fara efter att lära känna honom. Hans uppgång är lika viss såsom morgonrodnadens, och han skall komma över oss likt ett regn, likt ett vårregn som vattnar jorden." Halleluja! Jag tycker det är ett härligt budskap, att vi får lära känna honom, hans uppståndelse-

kraft, hans kärlek och hans förlåtande sinnelag. Om vi vill lära känna honom skall han komma över oss likt ett regn, likt ett vårregn som vattnar jorden. Jag är väldigt glad för, att det icke är någon som kan hindra att det regnar. Tänk om människorna hade kunnat hindra regnet i sommar, då hade de icke sparat någon möda för att göra det. Men de har icke kunnat. Det har regnat. Ogudaktiga människor har svurit och förbannat och grälat på Gud, men det har regnat i alla fall. Det är många som ansätter oss, när Herren sänder sina skurar, men de kan inte hindra skurarna från att falla. De kan träta eller handla hur de vill, men Herren sänder sina skurar i alla fall. Då vattnas våra hjärtans åkrar. Pris ske Gud! Det är härligt. Skulle inte du vilja vara med i den skaran?

*

Jag är så glad över, att ingen kan hindra att Gud välsignar oss, när vi öppnar våra hjärtan för honom och jagar efter att lära känna honom. Det är underbart. Du vet, att det är skillnad på att vara bekant med en person och känna en person. Det är många som är litet bekanta med Jesus och Jesus-namnet, men de har aldrig lärt känna honom. Nej, de har aldrig lärt känna honom. Första villkoret för att bli känd med en person är icke att läsa om honom eller se hans kliché i någon tid-

ning. Nej, man måste träffa honom personligen. Det är det första villkoret. Då man har fått ett personligt möte med honom, är det första steget taget till att fortsätta lära känna honom. Ett personligt möte med Jesus är det första villkoret. Han är här nu för att möta med dig. Det räcker icke med det heller. Det gäller sedan att ha umgänge med honom. Pris ske Gud! Att umgås med honom i nöd och lust i motstånd och i seger. Halleluja! På den vägen får vi lära känna honom. Ett gammalt ordspråk säger: "Den man umgås med blir man lik." Dess mer du umgås med Jesus, dess mer lik honom blir du. "O att bli lik dig ren som du är", sjunger en sångare. Ära vare hans namn! Har vi det så, behöver vi icke springa fram gång på gång för att få ett nytt möte med Herren, ty vi umgås med honom.

*

Nå hur skall du ha det? Vill du ha evigt liv? Kom då till honom, som kan ge dig det. Han har själv sagt, att han har kommit, för att vi skall ha liv och övernog. Inte det där tynande livet, som nått och jämt orkar andas. En sådan människan har ingen uppgift och kan ingenting uträtta. Men det kan den som har det friska, sprudlande och överflödande livet i Kristus. Det kan du få nu i denna stund — om du vill dö. Vad? Dö? Ja, just dö! Du måste dö också!

(Forts. sid. 7)

GRAMMOFONSKIVA

Donald Bergagård

45 varvs utkommer i mitten av nov., med sångerna:

Det gamla evangeliet

Ett härligt möte

Jesus min sång

Mäktiga ting

DONALD BERGAGÅRD sjunger till dragspel och gitarrackompanjemang.

Skivan kostar 9 kr. Skriv till tid. Midnattsropet, Gustav Clasonsgatan 10, Örebro, och vi sänder den pr postförskott.

Norsk Grammofonkompani A/S Oslo

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Tidn. adress:

Gustav Classonsgat. 10, Örebro

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

Lewi Pethrus

ANDLIGT SVÄRMERI!

Taget ur kapitlet Andligt rus i boken Hännryckningens tid.

Det som kritiker älskat att kalla extas ibland oss har vi kallat för gripenhet och hänförelse.

Vad denna företeelse betytt för pingstväckelsens framgång, är inte möjligt för den oinvigde att fatta.

Att denna segertro och frälsningsfröjd ibland tagit sig överdrivna uttryck är också helt naturligt. Där Gud kommer med sin makt och kraft, där riskerar man alltid att hamna i svärmeri. Svärmeri — att det existerar, att det finns, att en levande kristen och en levande församling kommer i förbindelse med det, det bevisar bara, att det finns värme och liv. En kristen församling, som aldrig har någon fara för svärmeri, den är icke tillräckligt varm. Den har för låg andlig temperatur. Det står i Skriften, att vi skall vara brinnande i anden.

En gryta, som kokar, står alltid i fara att koka över. Men det är ju ingenting farligt. Den risken måste man alltid löpa. Om Gud får verka fritt och Andens liv kommer att överflöda i själarna, så är faran för svärmeri för handen. Den fanns i den första kristna tiden, och de stora väckelserna, inte minst den stora väckelsen under reformationstiden, har visat, att denna fara alltid är tillstädes.

Den finske teologen, professor C. G. von Essen, sade i en minnes-teckning över Lars Stenbäck med tanke på den finska pietismens genombrott: "att ingen idé, som i sig har livskraft och sanningskraft nog för att göra sig gällande i livet, kan hava framgång utan att uppbäras av en entusiasm, som av de likgiltiga såväl som av motståndarna icke kan betraktas anorlunda än såsom svärmeri, och att själva överdrifterna under ett visst stadium är så sammanvuxna med arbetet på dess genomförande, att detta dem förutan näppe-ligen kan medföra några stora resultat."

Under de första åren kom kritiken över oss särskilt från de religiösa led. De klandrade det ovanliga i pingstväckelsen, det ovanliga, som de just saknade och som var hemligheten till att pingstväckelsen vann terräng och utbredde sig.

MIDNATTSROPET!

Det är första numret av tidningen Midnattsropet, som du nu har i dina händer. Har du tagit del av dess innehåll lär uppläggning och sammansättning utan närmare förklaring ge besked om tidningens program och målsättning.

Midnattsropet har kommit till för att vara ett språkrör för andlig väckelse. Den önskar ropa till syndare och fromma, att tiden efter allt detta är mycket kort. Jesus kommer snart! Därför tror vi det vara vår plikt, att utan ovidkommande hänsyn i Jesu namn gå till attack mot andlig försoffning, ljumhet, tvivel och vanmakt, som i så hög grad slagit väckelserörelserna i vårt land i fruktansvärda bojor. Utan förtäckta ordalag kommer Midnattsropet att höja sin röst till protest mot synd och världslikställighet, som får allt större rum i avfälliga kyrkor.

Men Midnattsropet ser också som sin uppgift att anvisa en väg ut ur detta för Guds verk så förnedrande tillstånd. Många församlingar liknar mera underhållningsklubbar än bönehus. Andra har för länge sedan övergivit de gamla stigarna och slagit in på vägar, som ofelbart leder till församlingslivets förvärldsligande. Midnattsropet

vill icke meddela nya uppfinningar för att rationalisera och förbättra det gnisslande religiösa verksamhetsmaskineriet. Vi vill vara med och gräva upp de gamla, igenslammade brunnarna och tror, att det gamla evangeliet leder den törstande och längtande i kontakt med de eviga källsprängen.

Det skall vara vår fasta målsättning att meddela ett fulltonigt evangelium om frigörelse från synd och sjukdom för ande, själ och kropp. Men vi kan icke nöja oss med läran om dessa ting. Midnattsropet vill basunera ut, att det som står skrivet i Ordet måste med nödvändighet upplevas i församlingslivet idag. Den som *lever* i detta är redo att möta Jesus.

Fram till urkristendomens kraftkällor.

Gör vad du kan för att sprida denna tidning.

Har du något du skulle vilja tala om för andra till väckelse eller uppbyggelse, så är du välkommen med ditt vittnesbörd. Grupper och församlingar, som vill berätta om vad Gud gör på olika platser, kommer givetvis att beredas plats för sina meddelanden. Bed till Gud för tidningen!

A. I.

Sprid MIDNATTSROPET!

Den som önskar decembernumret samt prenumerera 1961 kan sätta in kr 7: — å vårt postgirokonton 57 16 20. Nästa nummer får ökat sidantal. Ev. överskott å tidningen går oavkortat till missionen.

Så talade T. B. BARRATT 1918:

'Dragen ut från henne, I mitt folk!'

En mansålder har förflutit sedan pingstväckelsens pionjär i Norden uttalade nedanstående sanningar. Vi är förvissade om, att de äger lika stor aktualitet idag och tror det vara synnerligen gagneligt, att i denna tid, då församlingslivet i många fria församlingar förlorat så mycket av sina ursprungliga karaktärsdrag, ställas inför detta allvarliga väckelserop. Red.

Det är med dessa ord Herren uppmanar sitt folk att lämna Babylon. Namnet är en hemlighet (Upp 17: 5), men närmare beskriven är hon "mor till skökorna och till styggelserna på jorden". Hon var "drucken av de heligas blod och av Jesu vittnens blod" då Johannes såg henne, och han förundrade sig storligen. Hon satt på vilddjurets rygg "klädd i purpur och scharlakana och glänste av guld och ädla stenar och pärlor", men i sin hand hade hon "en gyllne kalk, full av styggelser och av hennes otukts orenlighet". *Det är den avgjälliga församlingen*, som har friat till världens gunst och auktoritet för att kunna behålla sin maktställning i världen. Den låter sig bindas av världsliga myndigheter och ledas av världslig makt. Den underordnar sig orättfärdiga och köttsliga bestämmelser för att kunna upprätthålla sin maktställning.

Var och en kan förstå att här avses kyrkostaten och statskyrkorna, men icke bara dem — här avses alla kristna samfund och institutioner, som har kommit i beroendeställning till den politiska eller ekonomiska makten eller annat inflytande som är världsligt till sin art och utestänger, om än i ringa grad, den andliga kraften och Jesu evangeliums fulla värde. Självfallet är det många allvarliga och bra kristna, som ännu icke sett faran av denna kompromiss mellan den andliga och köttsliga makt, varför de stannar där de är i god tro. Men tiden är nu kommen, då Herrens förmaning må bli en hjärteangelägenhet också i detta avseende:

"DRAGEN UT IFRÅN
HENNE, I MITT FOLK!"

Låt det överallt ordnas *bibliska församlingar*, som Guds folk kan sluta sig till!

Den tid är icke långt borta då Babylon skall falla! De som hon stödjer sig på: Vilddjuret och dess hjälpare, skall resa sig upp emot henne. De "tio hornen" skall "hata skökan och göra henne utblottad och naken och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld." Upp 17: 16. Hon har förlitat sig på den världsliga makten och levt högt med vilddjurets stöd, men tiden kommer, då allt detta vill sluta med katastrof!

Namnkristendomen är dömd till undergång! Det är bara en tidsfråga när den kommer. Redan nu kan vi se hur hela den officiella kristendomen skaka på sina grundvalar i många land. När vilddjuret —

ANTIKRIST

en gång kommer till makten, kommer han att fordra att varje spår av kristendomen suddas ut. All tillbedjan till Fadern och Sonen kommer han att motsätta sig, även om det är bara formen som återstår. Det kommer att bli en fruktansvärd räkenskapsdag för skökan, som icke har den rena kvinnans kraft till att bestå eldsprovet! Allt det motstånd hon har rest mot sann, levande kristendom kommer över hennes eget huvud. Förföljelser, som hon tiderna igenom stödd på den världsliga makten har åsamkat sanna kristna, kommer igen över henne själv och kommer att krossa och tillintetgöra henne för alltid. Hon skall få dubbelt igen för sina onda gärningar!

De som har gjort sig rika på formväsendet och levt därav på det ena eller andra sättet, kommer att med förfäran få bevittna hennes fall. "I ett ögonblick har den nu blivit förödd." De skall se röken av hennes brand på avstånd och förskräckas!

"Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder del-

aktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor!"

Alla de heliga måste vakna upp och skilja sig från allt som Gud har dömt, och sluta sig tillsammans i rena, frigjorda heliga skaror, så att Herren kan få sin väg med dem helt!

Socialisterna fattade på sin sista årskongress beslut om att de skulle ta upp frågan om statskyrkans upplösning till debatt i sina församlingar. Då borde väl de kristnas ögon öppnas, så att de går ut ifrån henne i skaror och icke mer sammanblandar sig med ett så obibliskt system, som statskyrkan är. Herren rena sitt folk och helga det i sanningen!

Det gjorde Gud

En syster vittnar:

För att förhärliga och upphöja namnet Jesus vill jag avlägga mitt vittnesbörd och berätta vad han har gjort i mitt liv.

I över två år har jag lidit av kärlekram i hjärtat och besvärats av mycket svåra anfall. Jag blev så försvagad av detta, så jag orkade knappast gå. Min sjukdom gjorde mig mycket beroende av medicin. Till detta kommer att jag också led av magsår och hade mycket svårt att äta riktig mat. För mig såg det ut som om jag endast hade att vänta på flytta hem till Gud. Men i februari i år grep Gud in och botade mig. Det blev en ögonblicklig förvandling och all värk och smärta försvann. I dag kan jag sköta ett arbete. All äran till Jesus!

Du som är sjuk, våga fatta tag i Jesu utsträckta hand. Han är din läkare, ty igenom hans sår bliva vi helade. Jes. 53: 4—5.

I. A.

"Se, här är jag, sänd mig!"

MARGARETHA och GUNNAR
EKLUND VITTNAR OM SIN
KALLELSE

Redan i tidiga år av en människas liv uppstår den stora frågan om vilket yrke man är mest lämpad för. I våra dagar läggs det ner mycket arbete för att vägleda de unga. Goda råd är av stor betydelse om man skall lyckas som människa i det moderna samhället.

Det står ett ord i Bibeln som har hjälpt mig under mina pojkar. Mina föräldrar tillämpade det. Så här står det: "Vänj den unge vid den väg han skall gå, så viker han ej därifrån när han blir gammal." Ordsp. 22: 6.

De timliga tingen gastkramar vår tids människor så till den grad, att man ej har tid att lyssna till vad Guds ord lär. Dock finns det så många härliga löftesord. "Vad är då en människa, att du gör så stor sak av henne, aktar på henne så noga, synar henne var morgon, prövar henne vart ögonblick?" Job 7: 17—18.

Redan vid tolv års ålder kallade Gud mig att gå till Afrika. En gammal kvinna, som ofta besökte mitt barndomshem sa alltid till min mor att hon kom för att besöka missionären.

Gud talade ofta till mig, men jag var icke villig att gå hans väg. Jag ursäktade mig alltid med att Gud kunde ta andra, som var bättre rustade med begåvning och talang för denna uppgift. Åren gick, och så småningom fick jag egen familj. Allt var så väl tillrättat, och jag var glad för ett gott hem och ett bra arbete. Så inträffade det något, som man icke gärna tänker på i unga friska dagar. Min hustru drabbades av en svår sjukdom, som varade i över två år. Ett mäktigt under skedde emellertid med min hustru. Jesus grep in och gjorde henne helt frisk. Under den svåra tiden fick jag en ny påminnelse om kallelsen till Afrika, och till slut fick jag efter mycken bön och många lidanden svara ett helhjärtat ja.

På hösten 1955 deltog jag och min hustru i en bibelskola. Då vi

Gunnar och Margaretha Eklund med sönerna Peter och Robert. Pojkarna skall följa far och mor till Afrika.

bad om ett fält fick vi det beskedet att ingen kunde ta emot en hel familj. Då förstod vi, att Gud ville visa oss en annan väg. På vintrarna hade jag förvärvsarbete, och på somrarna var jag på olika platser och predikade Guds ord. Jag var bl. a. i Finland. Gud visade mig på ett underbart sätt, att den han kallar, den skickliggör han ock. Gud frågar inte efter vad vi tycker och tänker, utan han fordrar lydnad, och om vi lyder honom bevisar han, att han står troget fast vid sitt ord.

Fem år har förflutit sedan jag svarade ja på Herrens kallelse, och nu har vi kommit fram till tiden för uppbrottet. Visst har det ibland varit påkostande och prövösamt under väntetiden, men det håller att lita på vår uppdragsgivare. Han är under alla förhållanden trofast.

Vi är också mycket tacksamma till Örebro Fria Församling och till andra vänner, som givit oss sitt stöd, och gjort det möjligt för oss att resa till Kenya. Detta land upplever en särskild besöksetid just nu. Väckelsen går fram över landet och under och tecken av icke vanligt slag sker. Bed för oss och för arbetet, så Herrens ord må sprida sig ännu mer.

Gunnar Eklund

Det är med glädje om och med vemod som vi nu står inför den verkligheten, att en dörr till Afrikas folk har öppnat sig för oss. Då jag som liten flicka fick uppleva frälsningen talade jag om för en släkting, att jag skulle gå till Afrika och vittna om Jesus, när jag blev stor. Men åren gick, och då kallelsen förtydligades svarade jag nekande.

Efter genomgångna prövningar av sjukdom och trångmål, kan jag vittna om hur allt har förvandlats efter ett vidrörande av Jesus, och jag kan och vill ej säga annat än ett ödmjukt ja.

Ändock känns det underligt att nu stå inför uppbrottet, riva upp hus och hem och bege sig till en världsdel som står i jäsning. Men övertygelsen om att det är min Mästares befallning och ej mina egna spekulationer ger en god grund att vila på.

Kära vänner! Till er som blir kvar för att kämpa i hemlandet vill jag ge de ord, som står i Pred. 11: 1: "Sänd ditt bröd över vattnet, ty i tidens längd får du det tillbaka." Vi får alla hjälpas åt, ty annars skulle det arbete, som just nu har stor framgång i Kenya icke nå de resultat Jesus ämnat om det.

Margaretha Eklund

(Se nästa sida.)

Missionen kallar!

Äntligen har alla formaliteter ordnat sig för våra vänner Margaretha och Gunnar Eklund, och de står nu färdiga att tillsammans med sönerna Robert och Peter, resa till Kenya. Omkring den 20 november skall de lämna älskat fosterland för att bege sig till det sjudande Afrika. Kallelsens eld brinner, så inget har kunnat hindra dem att gå åstad för att bärga in den mognande skörden förrän Jesus kommer.

Örebro Fria Församling känner det som ett stort nådesuppdrag att få sända dessa älskade vänner med frälsningens förvandlande budskap till ett sökande och längtande folk. *Låt oss bilda en bönekedja kring våra missionärer.* Det är ingen numerärt stor församling, som har åtagit sig det ekonomiska ansvaret för Eklunds, men vi har förnummit Guds kallelse och vågar icke dra oss undan. I trohet mot den Herre, som har verkat fram detta beslut, vill vi göra vårt allra bästa. Vår uppdragsgivare har lovat vara med alla dagar in-

Afrikaner redo att döpas till Kristus i Indiska Oceanen.

till tidens ände, varför vi med full tillförsikt går in i denna välsignade ansvarsställning. "Gud med oss!"

De Herren manar ge sitt ekonomiska stöd till missionen i Kenya, är välkomna göra sin insats. Bidrag kan med angivande av ändamålet sättas in å denna tidnings postgiron.

Som framgår av annons i detta nummer, kommer missionärsavskiljning och avskedsmöten för fa-

miljen Eklund att hållas i Örebro lördagen den 5 november kl. 15.

För att våra vänner skall få en inblick i missionsarbetet där familjen Eklund kommer att verka, kommer broder Oscar A. Karlsson berätta sina intryck och erfarenheter av väckelsearbetet i Kenya. I nästa nummer inflyter denna artikel, som ger en mycket god inblick i förhållandena.

Arne Imsen

"HERRENS ORD HADE MÄKTIG FRAMGÅNG!"

Seger-rapporter från när och fjärran

FRÅN ÖREBRO FRIA FÖRSAMLING

"Är det befogat med ytterligare en församling i Örebro", finns det sådana som frågar. Andra har helt enkelt fastslagit att vi saknar existensberättigande. Men trots alla mer eller mindre obetänksamma anklagelser från vanmäktiga kristna bekännare, måste vi i uppriktig glädje konstatera att himmelen givit sitt erkännande. "Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?" Vi söker icke människors gunst, utan önskar i allt vara vår Herre och Mästare till behag, och vårt stora mål är att Guds folk skall skaka stoftet av sig och resa sig upp från sin träldom, för att bli skickliggjort till verklig andlig tjänst i slutdrabbningen innan skyn brister, och en förlorad skara tågar ur tiden. Vi låter broder

Knut Ringstad berätta något om församlingens tillkomst och om dess verksamhet. A. I.

Hos många gjorde sig längtan efter mer av Jesus gällande. Denna längtan fann icke sin tillfredsställelse i den verksamhet vi då deltog. Det återstod därför ingenting annat för oss än att förlita sig på Ordet såsom det står skrivet. Vi valde därför att gå ut utanför lägret. Till Guds ära kan vi säga, att han har mött oss underbart. Vi började bedja allvarligt om Herrens ledning och kraft, ty vår kraft var ringa. I nära tre års tid samlades vi regelbundet till bönemöten, och Herren mötte med oss och lade nöd på våra hjärtan för de många, som icke känner Frälsaren. I Jesu namn beslöt vi börja offentliga möten. Det första hade vi för något över ett år sedan

i Svenska Frälsningsarméns lokal, då ett tjugotal vänner från Sionförsamlingen i Falköping besökte oss. Arne Imsen var kallad som talare. I detta möte förnam vi Herrens ledning att fortsätta på den inslagna vägen, och sedan dess har vi haft regelbunden offentlig verksamhet. Själur har blivit frästa, döpta i vatten och fått mottaga ett bibliskt Andedop med tungotal såsom tecken. Flera mäktiga helbrägdagörelseunder har också inträffat, och vi förnimmer, att Herren fortsätter sitt underbara verk. För allt ger vi ära åt vår store Konung.

Broder Arne Imsen har känt Guds kallelse att bosätta sig i Örebro för att bättre kunna tjäna församlingen.

Genom Guds stora nåd har församlingen beretts tillfälle att börja

mission i Afrika. Vännerna Margaretha och Gunnar Eklund har antagits som missionärer, vilket framgår av annan artikel i denna tidning. Ingen annan än Jesus skall ha äran.

Man har siat om vår undergång, eftersom man ansett det vara omöjligt att verka utan stöd av något erkänt samfund. Man sade oss, att vi icke skulle få några vittnen m. m., m.m. Ja, försök gjordes även att få möteslokalen stängd för oss. Men vi står i tacksamhetsskuld till Svenska Frälsningsarmén, som icke har låtit sig skrämmas, utan då det varit möjligt beredvilligt ställt sitt tempel till vårt förfogande. Gud skall säkert löna dem för denna kärleksgärning. Under senare tid har vi varit flitiga hyresgäster i Folkets Hus, dessutom har vi haft några möten i Flickläroverkets Aula och i Örebro Arbetarförenings lokal.

Vi är tacksamma för det som sker bland oss, men vi väntar mer från Herren. Vår bön är att Herren må bevara oss i ödmjukhet, så vi förbliver i denna underbara frihet. "Allt är möjligt för den som tror."

Donald Bergagård berättar från Richard Winyards möten i församlingen Maran Ata, Oslo.

I den nyfödda församlingen Maran Ata i Oslo har under senare delen av september pågått en serie väckelsemöten med evangelist Richard Winyard från Ameri-

ka som talare. Mötena har hållits i idrottshuset Nordstrandshallen, vilken man hyrt särskilt för denna kampanj. Stora skaror har kväll efter kväll samlats för att lyssna till det frigörande budskapet. De ämnen som behandlats har varit: frälsning, dop i helig Ande, helbrägdagörelse, andebesättelse och frigörelse samt helgelse och Jesu andra tillkommelse.

Det var en rik upplevelse att få vara med i några möten och se vad Guds nåd verkade. Många fick uppleva helbrägdagörelse, frälsning och dop i den helige Ande, vilket de till Jesu ära personligen vittnade om. Särskilt en kväll var det flera döva, som fick sin hörsel igen. En annan kväll då Winyard hade talat om andebesättelse och frigörelse, kom en skara på nära två hundra fram för att mottaga befrielse i Jesu namn. Då de främmande andemakterna drivits ut i Jesu namn, steg lovsångstonerna och jublet mäktigt till Herrens ära.

Vi tror, att den levande tron på de gamla bibliska sanningarna skall bli härligt upprättad bland de kristna i denna sena tid då en oroväckande försiktighet och reservation faktiskt har öppnat vägen för otron. Det är sannerligen på tiden att de kristna nu vaknar upp, slutar med sina lekaftnar och trivselkvällar och i stället samlas till bönenmöten, så den helige Ande får makt i verksamheten.

D. B.

Väckelse- och uppbyggelsekonferens i Örebro

4 — 6 november

Bröderna Åge Samuelson och Leif Karlsen från Norge har lovat komma till dessa möten. Likaså kommer en hel del andra kända bröder från vårt eget land att medverka.

Med tanke på att det är många vänner från skilda håll i landet, som önskar vara med i dessa möten, har vi beslutat att göra vad vi kan för att skaffa logi till rimliga priser. Meddela därför i god tid, om logi önskas, till Arne Imsen, Gustav Classonsngatan 10, Örebro.

EVIGT LIV (Forts. från sid. 2)

"Ty I haven dött, och edert liv är fördolt med Kristus i Gud", står det i Bibeln. Den gamla adamtiska naturen måste få dödsstöten innan det fördolda livet i Kristus kan springa fram.

På en plats jag var fanns det en man, som dog hastigt. Jag såg honom på morgonen, då han gick som vanligt utanför sitt företag, men tidigt på förmiddagen var han död. Då var det någon som frågade: "Jag undrar om han blev frälst innan han dog?" Jag kom att tänka på det, och jag skulle vilja ändra på den frågan och fråga dig: "Jag undrar om du dog när du blev frälst?" Det är många som aldrig har haft liv i Gud som vi räknar såsom avfallingar. De ville aldrig dö och ville icke låta sig korsfästas med Kristus. De ville icke uppge det gamla livet men behålla det. Men den som är villig att dö med Kristus, han skall leva och regera med honom. Pris ske Gud! Vi skall bli riksdagsmän i tusenårsriket. Det duger det du. Det är inte så dåligt ställt med oss läsare som en del tror. Vi har väldigt härliga framtidsutsikter och framtidsmål. Amen.

Från ett möte i Nordstrandshallen i Oslo.

"Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!"

JOEL 2:28

Åge Samuelson

MIRAKELVÄCKELSE!

Detta ord skorrar i öronen på många, som egentligen borde älska det. Varför? Jo, helt enkelt därför att de icke tror på det. Vad menas med mirakel? Att syndare föds på nytt, och har du icke tro för det, kan du icke räkna med Gud skall göra sådana mirakel där du är.

I dessa dagar har Gud uppväckt vittnen, som revolutionerar världen. William Branham, som predikanter här hemma kallade skojar och bedragare, använder Gud till de märkligaste mirakler. Det är sällsynt att världen får se något liknande. Oral Roberts, som jag har sett vid flera tillfällen, blir använd av Gud som aldrig förr. Clifton Erikson, som är av norsk börd, får se tusener böja knä vid Frälsarens fötter. A. A.

Allen är kanske den som får se de flesta mirakler ske, men han möter också det största motståndet. Ej så sällan får han erfara att de onda andarna talar till honom i mötena, och de ropar, att de hatar honom. Men han bjuder dem fara ut i Jesu namn. — Korta ben återfår normal längd, och döende blir ögonblickligen friska. Han har nyligen fått ett tält som rymmer 20 000 människor — alltså världens största tält — och det fylls till trängsel. Det är himmelsk musik att få höra den frihet som är rådande i mötena.

Syster Coe har ett tält, som rymmer 10 000—15 000 personer. Jesus är med i mötena och frälsar, botar de sjuka och döper i helig Ande. Är icke sådant mirakler?

Judens Morris Cerullo, som Gud frälste så härligt och smorde till att förkunna trons evangelium, blir mirakulöst använd. Han var närvarande vid helbrägdagörelsepredikanternas första världskonferens, dit också Gud på förunderligt sätt ledde mig förra hösten. Det finns så många sådana vittnen nu, så jag kan icke uppta plats med att nämna alla vid namn. Jag kommer att berätta mer framdeles, ty jag har ständig kontakt med dem.

*

Jag vet det finns sådana som säger, att det skall uppstå många falska profeter under den yttersta tiden, och de skall göra många tecken och under. Det är alldeles rätt, men det står icke, att de för syndare till Jesus, lägger händerna på sjuka i Jesu namn så de blir friska eller att någon får mottaga Andens dop genom dem och talar med nya tungor. I så fall ville ju Jesus motsäga sig själv, ty han säger: "Dessa tecken skola åtfölja dem som tro." Mark 16: 16. Han som står bak dessa ord är trofast och sänder mirakelväckelse i Jesu namn. Det är ett mirakel att frälsade själar talar med nya tungor. Det är ett mirakel att sjuka blir helbrägdagjorda. Men ännu återstår det mäktiga ting som Gud vill göra, och det håller på att bryta fram. Bön vill påskynda detta. Vantroende predikanter kommer att ställas på sidan i denna sista väckelse, som nu sveper fram över jorden. En mäktig himlastorm kommer att bryta ner stolta tankebyggnader, som vantrons föregångsmän har byggt upp. Gud har i sitt ord proklamerat mirakler på mirakler. Han skall proklamera dem igen på ett sådant sätt att världen kommer att bli slagen av förundran. Den Jesus, som vann seger på Golgata lever, pris ske Gud, och han gör prästtjänst för folket idag.

Läs Bibeln, bed till Gud, prisa Jesus, öppna ditt hjärta för den helige Ande, och bed att Anden blir utgjuten ännu mer. Miraklets Gud gör under idag!

MARAN ATA-bladet

Väckelse- och Uppbyggelsemöten

ALLHELGONAHELGEN I ÖREBRO

Medverkande:

Åge Samuelson och Leif Karlsen från Norge,
samt Oskar A. Karlsson, Verner Sällström, Axel R. Olsson, Agne Bark, Arne Imsen och Donald Bergagård.

Tid: FREDAG kl. 19.30 i Armetemplet, Storg. 47.

ALLA HELGONS DAG och SÖNDAG kl. 11.00 och 19.30
i Folkets hus A-sal, Järnvägsgatan.

ALLA HELGONS DAG kl. 15.00 OFF. AVSKEDSMÖTE för
missionärerna G. o. M. EKLUND.

Än idag brinner elden, pris ske Gud! Jesus är mitt i bland sitt folk, döper i Helig Ande, frälsar synare och botar sjuka.

Vänner från när och fjärran inbjudes.

Bed för mötena!

Örebro Fria Församling